

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Miloše Póla a soudců JUDr. Tomáše Strouhy a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobkyně:

AGROCON Kájov s.r.o., IČO 60827548
sídlem Křenov 1, 382 21 Kájov
zastoupená advokátem JUDr. Bohuslavem Petrem
sídlem Luční 901, 373 41 Hluboká nad Vltavou

proti

žalovanému:

Myslivecký spolek Kájov, IČO 08268045
sídlem Kladné 14, 382 21 Kájov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr.
sídlem Dominikánské nám. 656/2, 602 00 Brno

o zaplacení 437 832 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově z 16.9.2022, č.j. 7 C 37/2021-229,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 30 223,89 Kč k rukám JUDr. Ing. Martina Flory, advokáta v Brně do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Českém Krumlově (soud prvního stupně) zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni 437 832 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně od 10.10.2020 do zaplacení (výrok I.) a zavázal žalobkyni zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 197 884,40 Kč k rukám JUDr. Ing. Martina Flory, advokáta v Brně do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).
2. Žalobkyně opírá svůj nárok o tvrzení, že v zemědělském roce 2020 osela půdní bloky č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] o celkové výměře 60,14 ha osivem triticales a půdní blok [REDAKCE] o výměře 23,45 Kč pšenici jarní s podsevem. Žalovaný uvedené pozemky užívá jako honitbu. Žalobkyně v červenci 2020 zaznamenala škody na porostech na těchto pozemcích způsobené lesní zvěří, o čemž s žalovaným jednala. Dne 19.7.2028 oslovila znalce Ing. Jiřího Mosteckého, aby škodu dokumentoval co do příčin jejího vzniku a výše. Znalec 5.9.2020 po provedení sklizně uzavřel, že škoda na porostech odpovídá žalobou uplatněné částce. Vyčíslení škody odeslala žalobkyně žalovanému 9.9.2020 v podobě faktur s tím, že na porostech jarní pšenice činí 139 779 Kč (faktura z téhož dne [REDAKCE]) a na porostech triticales činí 298 053 Kč (faktura č. [REDAKCE]). Snaha dohodnout se o náhradě škody byla bezvýsledná. Žalobkyně škodu notifikovala ústně při vzájemných jednáních spojených s obhlídkou poškozených porostů ve dnech 18.7., 31.7. a 21.8.2020, ze kterých byl pořizován zápis a prezenční listiny. Účastníci se neshodli na výši škody a následně žalovaný zpochybnil obsah jednání v uvedených dnech, a ještě i dne 4.9.2020, ačkoliv škoda byla při ústních jednáních oznámena včetně její místní identifikace a předběžného zjištění rozsahu. Jiný smysl jednání neměla. Žalobkyně vyčísčila škodu podle výnosové metody teprve po sklizni, avšak notifikovala vznik škod na předmětných pozemcích bezprostředně po jejich vzniku, a to zejména dne 16.7. a 18.7.2020. Ke sklizni došlo 26.8. a dne 4.9.2020, soudní znalec vyčísлил škodu 437 832 Kč dne 5.9. a toto vyčíslení žalobkyně 9.9.2020 odesláním dvou faktur sdělila žalovanému. Žalovaný navrhl zamítnout žalobu, uváděl, že tvrzení o vzniku škody na jarní triticales a na jarní pšenici, jež měla vzniknout 14.7. až 18.7.2020 a ve dnech 31.7. až 21.8.2020 nemá odraz v listinných důkazech (zápisech z jednání). Má za to, že tvrzení žalobkyně jsou nevěrohodná i proto, že škody by měly vzniknout na půdních blocích o výměře 83,69 ha a současně to znamená, že za celou produkční dobu nenastala žádná škodná událost. Dále namítla, že žalobkyně řádně nenotifikovala tvrzené škody. Jednání ve věci škod v roce 2020 probíhalo, ale žalobkyně po žalovaném pouze požadovala opatření k omezení škod a jejich prevenci. Dále žalovaný namítal, že až do 15.11.2021 žalobkyně tvrdila, že škodu vyčísčila shora uvedenými fakturami, jež odeslala 9.9.2020 jako přílohu doporučeného dopisu o škodách na porostech kukuřice, který ovšem byl žalovanému doručen 21.9.2020. Jiná verze prokázána nebyla, byť žalobkyně tvrdila posléze verze další.
3. Provedené nalézací řízení a dokazování soud shrnul do bodů 3. – 50. Jde kromě konkrétně označených listin zejména o opakované výpovědi svědků [REDAKCE], Ing. Jiřího Mosteckého, Ing. Josefa Jakeše, [REDAKCE] a [REDAKCE] a také jednatele žalobkyně, jež vypovídal jako účastník. Odvolací soud na tuto reprodukční část napadeného rozsudku pro stručnost odkazuje a jejího obsahu dále vychází.
4. Soud prvního stupně uzavřel, že žalovaný je uživatelem honitby Kájov a žalobkyně podniká v zemědělské výrobě na pozemcích v honitbě. Žalobkyně řádně nenotifikovala škody na porostech jarní pšenice a triticales způsobené zvěří, jež měly vzniknout ve dnech 14.7. – 18.7.2020 a ve dnech 31.7. – 21.8.2020, a proto soud dále nezkoumal výši tvrzené škody. Žalobkyně podnikala na půdních blocích o výměře 83,69 ha, několikrát ovšem měnila skutková tvrzení o dnech vzniku škody, listinné důkazy, které předložila byly vyhotoveny pouze žalobkyní, neprokazují skutečný průběh jednání mezi účastníky, navíc v řadě případů pojednávají o porostech ozimé pšenice a triticales, ačkoliv předmětem žaloby jsou škody na jarních porostech těchto plodin. Z „Evidence škod“ nelze zjistit, kdy byly listiny vyhotoveny a na uvedených listinách v kolonce „zúčastněné osoby“ jsou uvedeni členové žalovaného, ovšem listiny jimi nejsou podepsány. Ohledně „Zápisu“

z 31.7.2020, který měl být podkladem pro údaje v evidenci škod a byl předán [REDACTED] 21.8.2020, jmenovaný vyloučil, že by mu byl doručen, navíc zmíněný zápis obsahuje nepravdivý údaj o účasti [REDACTED], který se prohlídky toho dne neúčastnil. Žalobkyně také měnila způsob notifikace, když nejprve měly být uplatněny vesměs písemně. Škoda vzniklá 14.7. až 18.7. měla být notifikována písemně, škoda vzniklá ve od 18.7. do 31.7.2020 měla být notifikována ústně a škoda vzniklá 31.7. až 21.8. měla být notifikována při ústním jednání účastníků 21.8.2020. Sklizeň jarní pšenice a triticales byla dokončena 26.8.2020 a znalec Ing. Mostecký pro žalobkyni 5.9.2020 vypracoval odborné vyjádření, ve kterém vyčíslil škodu uplatněnou v tomto řízení a žalobkyně následně ohledně vyčíslení škody a předání tohoto vyčíslení žalovanému tvrdila celkem čtyři skutkové verze, kdy soud prvního stupně uzavřel za prokázanou verzi, že vyčíslila fakturami č. [REDACTED] a č. [REDACTED], které odeslala 9.9.2020 a který žalovaný převzal 21.9.2020. Stran druhé, třetí a čtvrté verze, odkazuje odvolací soud pro jednoduchost na závěry ve vztahu k nim učiněné v bodě 52. napadeného rozsudku. S ohledem na skutkové závěry týkající se jednotlivých verzí uplatněných k vyčíslení škody soud nehodnotil, zda odborné vyjádření a následný posudek splňují podmínky zákona o znalcích.

5. Ohledně uplatnění nároku a jeho včasnosti, odkázal soud na § 52 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti a ust. § 55 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 zákona o myslivosti a zdůraznil, že je nepochybné, že žalobkyně řádně nenotifikovala škodu na porostech jarní pšenice a triticales a nedodržela lhůtu 20 dnů ode dne kdy škoda vznikla a rovněž nevyčíslila do 15 dnů po provedené schůzi škodu, a proto žalobu zamítl. Škoda se uplatní sdělením uživateli honitby, kdy a v jakém rozsahu jsou plodiny a porosty poškozeny a že požaduje náhradu takto vzniklé škody, přičemž účelem notifikace je poskytnutí informace uživateli honitby k ověření, zda a v jakém rozsahu škoda skutečně vznikla a zda vznikla působením zvěře. Pro začátek běhu dvacetidenní prekluzivní lhůty je rozhodující určení dne vzniku škody, což však nebylo prokázáno. Žalobkyně neunesla důkazní břemeno ohledně řádné a včasné notifikace vzniklé škody, a proto došlo k prekluzi nároku na její náhradu a žaloba byla zamítnuta. Soud dále uvedl, že škodou se míní škodná událost, tedy každé jednotlivé škodlivé působení zvěře na zemědělské pozemky a polní plodiny a od tohoto momentu počíná běžet lhůta k uplatnění nároku. Odvíjí se tedy od okamžiku, kdy poškozený skutečně nepříznivý následek zjistil. Takovýto princip platí v případě opakovaných zásahů i v případě rozlehlejších pozemků. Žalobkyně nikdy neuplatnila nárok na nahrazení škody, požadovala pouze, aby žalovaný přijal opatření, aby ke vzniku škody nedocházelo. Nárok žalobkyně, pokud by existoval, zanikl podle ust. § 55 odst. 4 marným uplynutím dvacetidenní lhůty k provedení notifikace. Nad rámec uvedeného soud uvedl, že i kdyby žalobkyně řádně notifikovala, zanikl by nárok prekluzí nedodržením patnáctidenní lhůty pro vyčíslení výše škody podle § 55 odst. 2 zákona, která má materiální povahu. Sklizeň jarní pšenice a triticales skončila 26.8.2020. Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro vyčíslení výše škody byl čtvrtek 10.9.2020. Žalobkyně, jež provedla vyčíslení označenými fakturami je doručila až 21.9.2020, resp. v případě použití domněnky doby dojití podle § 573 o.z. v pondělí 14.9.2020, tedy i v tomto případě pozdě. Soud žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení ve prospěch úspěšného žalovaného, kterému přiznal proti žalobkyni 197 884,40 Kč (viz podrobně v bodě 56.).
6. Rozsudek soudu prvního stupně napadla včasným a přípustným odvoláním žalobkyně (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o.s.ř.). Odvolatelka nesouhlasí se závěrem soudu, že řádně neprovedla notifikaci škody ve dnech 14.7. a 18.7. a 21.7. a 21.8. Notifikaci prokazovala jednak listinou ze dne 16.7.2020, zápisem o škodách zvěře ze dne 18.7. spolu s prezenční listinou, zápisem z 31.7.2020 a nakonec zápisem z 21.8.2020. Závěr, že tyto listiny neprokazují notifikaci škod, považuje za nesprávný. Má za to, že soud prvního stupně nesprávně hodnotil výslech svědků [REDACTED], [REDACTED] a Ing. Mosteckého a [REDACTED]. Svědek [REDACTED] potvrdil žalobkyni tvrzenou dohodu mezi účastníky o způsobu vyčíslení škody soudními znalci i jednotlivá data vzniku škod a prohlídek porostů a popsal také, jakým způsobem prohlídky porostů probíhaly. Soud hodnotí svědeckou

výpověď jmenovaného svědka mimo kontext jeho první svědecké výpovědi. I [REDAKCE] vypovídal o tom, že jednání, která probíhala v druhé polovině července a první polovině srpna 2020, byla vedena kvůli specifikaci škod na plodinách triticales a jarní pšenice, stejně [REDAKCE] vypovídal, že byl účasten projednávání škod na ječmeni a pšenici a [REDAKCE] vypověděl, že se účastnil všech jednání, které vyvolala žalobkyně, při nichž bylo řečeno, že vznikají škody. Byla prokázána i včasnost notifikace škody, když v období od 14.7. do 21.8.2020 docházelo k týdenním prohlídkám porostů a od nich se pak odvíjela písemná a ústní notifikace v zákonné lhůtě dvaceti dnů od vzniku škody. V rozmezí 14.7. – 4.9. proběhla mezi účastníky čtyři osobní jednání, jejich předmětem bylo uplatnění škody způsobené zvěří, respektive vyčíslení škody dne 4.9.2020. Při těchto jednáních po celou dobu směřovala vůle obou účastníků k tomu, aby byla škoda zjištěna a objektivně vyčíslena. Nelze souhlasit se závěrem o prekluzi nároku pro marné uplynutí dvacetidenní lhůty, ani s tím, že by žalobkyně nikdy neuplatnila požadavek na náhradu škody, neboť to nekoresponduje s výpověďmi jednotlivých svědků. Není logické, pokud by nebyl nárok na náhradu škody uplatněn, aby každá ze stran popotala ocenění škod znalcem. Bylo prokázáno, že strany zvolily praxi, kdy bude vždy jedna z nich pořizovat z jednání zápis a následně bylo prokázáno, že si tyto zápisy také strany doručovaly, že skutečně pole navštěvovaly a samostatně zjišťovaly vznik škody a že se dohodly 18.7.2020 na tom, že si každý přibere znalce za účelem zjištění výše škod. Žalobkyně vycházela z toho, že žalovaný svůj závazek splní, že vyčíslí škodu nezávisle na žalobkyni, aby bylo možné vést konkrétním jednání. V uvedených souvislostech soud nesprávně nepřihlédl k emailu ze 6.8.2020, v němž je zřejmé, že tato listina potvrzuje účast [REDAKCE] při prohlídce 31.7.2020 a dokládá zmíněnou dohodu o nezávislém ocenění škody dvěma znalci. Odvolatelka nesouhlasí ani se závěrem o prekluzi nároku podle § 55 odst. 4 zákona o myslivosti nedodržením patnáctidenní lhůty, neboť již před odesláním faktur žalobkyně vyčíslila u žalovaného uplatnila škodu ústní formou při osobním jednání dne 4.9., jak vypověděl i Ing. Mostecký, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jeví se logické, že soudní znalec svůj výpočet dne 5.9. sepsal ve formě odborného vyjádření a následně byly žalovanému vystaveny a doručovány faktury. Odvolatelka navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

7. Žalovaný ve vyjádření k odvolání zdůraznil, že nalézací soud provedl všechny navrhované důkazy a správně je hodnotil, když přihlédl i ke skutečnosti, že žalobkyně rozhodná skutková tvrzení o době vzniku škody, času a formy notifikace a času a formě jejího vyčíslení v průběhu řízení podstatným způsobem měnila v závislosti na výsledcích dokazování. Především měnila skutková tvrzení o vzniku škody, neboť v žalobě spojila uplatněný nárok se škodami zvěří, o nichž neurčitě tvrdila, že byly zjištěny v červenci 2020 a posléze uváděla, že škoda na jarním triticales a na jarní pšenici vznikla 14.7. – 18.7.2020 a následně 31.7. a 21.8.2020. Posléze vyšlo najevo, že toto nemá oporu v dokazování, předložila soubor záznamů o vzniku škody, které sama vyhotovila a tyto záznamy se žalovanému staly známými až v průběhu tohoto řízení. V průběhu řízení měnila své počáteční tvrzení, že k notifikaci a vyčíslení škody došlo formou ústního sdělení a v podaném odvolání se dokonce tvrdí, že předmětem všech ústních jednání vedených mezi účastníky bylo vždy především uplatnění nároku na náhradu škody a vytýká nalézacímu soudu, že si tento skutkový názor neosvojil. Nic takového v řízení nevyšlo najevo, pokud jde o ústní jednání, prokázalo se tvrzení žalovaného, že jednání směřovala k omezení škod způsobených zvěří a k jejich prevenci. S odkazem na konkrétní pasáže z výpovědi svědků zdůrazňuje, že soud navržené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti tak, že jimi nebyla včasná notifikace prokázána, a proto soud správně uzavřel, že nárok žalobkyně na náhradu škody zanikl podle § 55 odst. 4 zákona o myslivosti marným uplynutím dvacetidenní lhůty k provedení notifikace. Správný je závěr soudu prvního stupně, že nedošlo ani k včasnému vyčíslení výše škody, neboť bylo prokázáno, že sklizeň jarní pšenice a triticales byla dokončena dne 26.8.2020 a Ing. Mostecký zpracoval tzv. odborné vyjádření v němž vyčíslil škody dne 5.9.2020. Ohledně vyčíslení výše škody vůči žalovanému, předestřela žalobkyně postupně čtyři skutkové verze, přičemž podle první bylo žalobkyní žalovanému vyčíslení provedeno fakturami č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE], které odeslala na adresu

žalovaného 9.9.2020 jako přílohu doporučeného dopisu, který byl žalovanému doručen 21.9.2020. Právě tato verze odpovídá skutečnosti a byla prokázána, což soud prvního stupně správně zohlednil, zatímco zbývající verze, se kterými se také vypořádal (druhá, třetí a čtvrtá skutková verze žalobkyně) prokázané nebyly. Nálezací soud nepochybil, jestliže bez ohledu na okolnosti notifikace uzavřel, že došlo k zániku nároku v důsledku prekluze podle § 55 odst. 4 zákona o myslivosti i díky nedodržení patnáctidenní lhůty pro vyčíslení výše škody. Nakonec žalovaný zdůraznil, že podle něj žalobkyně neunesla ani důkazní břemeno ohledně identifikace pozemků, na nichž mělo dojít ke vzniku škody, resp. existence svého užívacího práva k nim, ačkoliv jde o základní podmínku, aby žalobkyni mohla vzniknout škoda, ať již v podobě škody přímé nebo ušlého zisku. Na nezemědělských pozemcích a na pozemcích užívaných bez právního důvodu nemohla žalobkyni škoda vzniknout. Žalobkyně podle žalovaného neprokázala ani to, že jí škoda vznikla ve výši 437 832 Kč, neboť tu dokládá pouze odborným vyjádřením Ing. Mosteckého ze dne 5.9.2020 a následným znaleckým posudkem téhož znalce č. [REDAKCE] z 4.1.2022 a jiné důkazy označeny nebyly. Oba dokumenty jsou nepřezkoumatelné, což je vada, která nebyla odstraněna ani výsledkem znalce. Žalovaný navrhuje potvrzení napadeného rozsudku a přiznání práva na náhradu nákladů odvolacího řízení.

8. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. při nařízeném jednání (§ 214 odst. 1 o.s.ř.) a dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolání žalobkyně.
9. V dané věci se žalobkyně domáhá náhrady škody podle § 55 odst. 1 z.č.449/2002 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (zákon o myslivosti) způsobené lesní zvěří na porostech triticales jarní (podle žaloby pěstované na výměře 60,14 ha) a jarní pšenice s podsevem (podle žaloby pěstované na výměře 23,45 ha). Jde o půdní bloky č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] (triticales jarní) a č. [REDAKCE] (pšenice jarní s podsevem), vše v katastru obce Kájov. Žalovaný má na uvedených půdních blocích honitbu a vykonává zde právo myslivosti; s ohledem na důvody zamítnutí žaloby (viz dále) je nepodstatné, zda žalobkyně unesla důkazní břemeno ohledně identifikace pozemků, na nichž mělo dojít ke vzniku škody, respektive existence svého užívacího práva.
10. Pro posouzení oprávněnosti žalobkyní uplatněného nároku na náhradu škody bylo prvotně nezbytné s ohledem na obranu žalovaného posoudit, zda nedošlo k prekluzi tohoto nároku, tedy zda žalobkyně uplatnila včas svůj nárok na náhradu škody (zda včas notifikovala škodu) a zda následně škodu včas vyčíslila u žalovaného (viz dále § 55 odst. 1 až 4 zákona o myslivosti), jestliže se žalovaný bránil tvrzením, že k notifikaci škod i k uplatnění konkrétní peněžité náhrady došlo po uplynutí prekluzivních lhůt.
11. Podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla.
12. Podle § 55 odst. 2 zákona o myslivosti současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni.
13. Podle § 55 odst. 4 zákona o myslivosti nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozený uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavci 1 – 3. Spory z dohody uzavřené podle odstavce 3 rozhoduje soud.
14. Podle citovaných ustanovení poškozený musí nárok na náhradu škody způsobené zvěří na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech uplatnit do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla. Neuplatnění nároku v uvedené lhůtě, která má hmotněprávní charakter, nárok zaniká (§ 55 odst. 4 zákona o myslivosti). Jde o specifický způsob uplatňování škody u uživatele honitby, kdy počátek zmíněné prekluzivní lhůty je svázán s každým jednotlivým

škodlivým působením zvěře. Uvedené vychází z faktu, že k poškození zemědělských pozemků, polních plodin a zemědělských porostů zpravidla nedojde jednorázově (není v jeden moment zničena celá úroda), nýbrž ke škodám dochází postupně v průběhu vegetačního období, jež je ukončené sklizní. Proto je třeba jednotlivé škody uplatňovat postupně jak vzniknou. Odpovědnost uživatele honitby za škodu zákon konstruuje jako odpovědnost objektivní (tzv. za výsledek), což zároveň zákon koriguje zánikem práva poškozeného, není-li nárok uplatněn v relativně krátké prekluzivní lhůtě. Požadavek na uplatňování jednotlivých škod, jak postupně vznikají a narůstají, je logický, neboť po delší době může být škodlivé působení zvěře již obtížně zjistitelné a také obtížně odlišitelné od jiných potenciálně škodlivých působení (například vlivem počasí). Včasné uplatnění nároku na náhradu škody, jež má tzv. notifikační charakter, slouží uživateli honitby k možnosti ověření mechanismu škodlivého působení zvěře potažmo ke zjištění, zda vůbec je dána jeho odpovědnost podle zákona o myslivosti. Shora popsané závěry korespondují i s již ustálenou judikaturou (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.3.2013, sp. zn. 25 Cdo 346/2012, nebo ze dne 28.11.2019, sp. zn. 25 Cdo 2234/2019). Obdobně i v případě vlastního vyčíslení škody, lze-li ji vyčíslit až v době sklizně, má poškozený opět relativně krátkou propadnou lhůtu v délce pouze 15 dnů po provedené sklizni k uplatnění konkrétní výše škody u uživatele honitby.

15. Notifikace škody podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti nemá sice ze zákona předepsanou kvalifikovanou (písemnou) formu, ovšem řádné písemné uplatnění nároku odstraňuje riziko neprokázání notifikace a totéž platí následně pro vlastní vyčíslení nároku podle § 55 odst. 2 zákona o myslivosti, které má fakticky charakter jeho uplatnění u škůdce. Právě žalobkyně, v jejíž prospěch je prokázání momentu uplatnění škody i jejího následného vyčíslení po sklizni, tíží k prokázání uvedených skutečností břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Lhůta přitom musí být dodržena v obou případech, jinak řečeno po včasné notifikaci škody musí následovat včasné vyčíslení škody, jinak nárok zaniká.
16. V daném případě žalobkyně včasnou notifikaci odvíjí kromě výsledků svědků od dopisu - výzvy k úhradě škody ze dne 16.7.2020, jež se ovšem týká se ozimých obilovin, od zápisu z jednání o škodách způsobených zvěří ze dne 18.7., od presenčních listin (týká se ozimé triticales a ozimé pšenice), dále poukazuje na jednání dne 31.7. 2020 a na „Zápis z jednání o škodách způsobených zvěří na porostu jarní pšenice“ ze dne 21.8.2020. Nakonec žalobkyně odkazuje na ústní jednání mezi účastníky proběhlé dne 4.9. a na následnou korespondenci, již bylo uplatněno vlastní peněžité plnění (již vyčíslená škoda). V žalobě a dále na č.l 32 v souvislosti s doručením vyčíslení škody odkazuje na podací lístek z 9.9.2020, dokládající odeslání dopisu a faktur č. [REDACTED] (139 779 Kč) a č. [REDACTED] (298 053 Kč), obou datovaných 9.9.2020, jež žalovaný převzal 21.9.2020; jiná verze doručení nebyla přesvědčivě tvrzena natož prokázána – zde odvolací soud dále odkazuje na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozsudku týkající se této skutečnosti (viz bod 52. na str. 13 rozsudku, kde se hovoří o druhé, třetí a čtvrté verzi vyčíslení škody).
17. V daném případě měla notifikace škod probíhat formou osobních jednání, což zákon nevylučuje, ovšem odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně konstatuje, že k prokázání notifikace ve vztahu k žalobou uplatněnému nároku (škody na jarní pšenici a triticales) nedošlo, neboť zůstala nepotvrzená verze obsažená v žalobě. Výsledky svědků a obsah dále již zmíněných a dále rozebraných listin (jimiž soud prováděl důkazy a které pečlivě hodnotil), závěr o notifikaci škody v daném případě vylučují (k tomu viz dále).
18. Zůstává totiž faktem, že vyslechnutí svědkové [REDACTED] a [REDACTED], kteří byli vyslechnuti opakovaně, vyloučili verzi o ústní notifikaci škody, svědkové pouze uvádějí, že žalobkyně chtěla řešit opatření proti škodám vznikajících na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech a hovořili o krocích činěných k minimalizaci škod (pachování, odstřel zvěře atp.). Svědek [REDACTED] krom toho, že verzi žalobce také nepotvrdil, především sdělil, že není členem žalovaného. Obdobně svědek [REDACTED] ve výpovědi verzi o ústní notifikaci škod nepodpořil, a

nakonec ji nepotvrdil ani svědek [REDACTED], který se jednotlivých jednání se zástupci žalovaného osobně účastnil jako zástupce žalobkyně.

19. K listinám lze shrnout, že jednání dne 18.7. (viz zápis č.l. 55) se týkalo jiných plodin než jarní pšenice a triticales, dopis z 22.7.2020 se týkal ozimého ječmene (viz č.l. 27), dne 31.7. na „jednání“ za žalovanou nebyl nikdo přítomen a obhlídku provedli pouze zástupci žalobkyně a z pozvánky na ni je navíc zřejmé že se bude týkat ozimých plodin (č.l. 57), jednání dne 21.8.2020 se týkalo z žalobou uplatněných pouze půdního celku č. [REDACTED] a uvádí se v zápise z něj, že jde o škody vzniklé tři týdny předtím, tedy více než 20 dní. Verzi žalobkyně nepotvrzují ani zápisy z jednání účastníků (č.l. 196 – 196d), které sice dokumentují obhlídky vzniklých škod, ovšem jsou vždy podepsány pouze osobami zastupujícími žalobkyni a ani v jednom případě nejsou podepsané nikým za žalovaného. Žádný ze svědků také nepotvrdil včasné doručení uvedených listin, což opět včasnou notifikaci vylučuje. Notifikaci nakonec vylučuje i listina ze 16.7. 2020 (č.l. 54) oznamující vznik škod, avšak na porostech ozimých obilovin (nikoliv jarní pšenice a triticales).
20. Krom uvedeného je možné pro úplnost poukázat na to, že nárok žalobkyně zpochybnil svědek [REDACTED] a Ing. Josef Jakeš i z pohledu příčiny vzniklých škod. Oba namítali, že porost byl veden agrotechnicky velice špatně („...spíše to bylo na sklizeň na píci a nikoliv nechat dojít do úplné zralosti“...), a že byl z větší míry polehlý následkem počasí a z menší působením zvěře; uvedené by však bylo podstatné leda až při zjišťování vlastní výše škody.
21. S ohledem na shora uvedené a zejména s přihlédnutím ke skutkovým závěrům soudu prvního stupně, který prováděl dokazování, lze shrnout, že žalobkyně včasnou notifikaci škod vzniklých v k.ú. Kájov v zemědělském roce 2020 na půdních blocích č. [REDACTED], č. [REDACTED], č. [REDACTED] a č. [REDACTED] o celkové výměře 60,14 ha osetých jarní triticales a na půdním bloku č. [REDACTED] o výměře 23,45 Kč osetém pšenicí jarní s podsevem, neprokázala, proto došlo podle § 55 odst. 1 písm. a) a § 55 odst. 4 zákona o myslivosti k prekluzi práva.
22. Již právě uvedený závěr o opožděné notifikaci postačuje k zamítnutí žaloby, nicméně odvolací se s ohledem na rozsah sporných otázky mezi účastníky a na odvolací námitky zabýval i otázkou prekluze (včasnosti) vyčíslení nároku žalobkyně (§ 55 odst. 2 a 4 zákona o myslivosti) a dospěl z důvodů, které následují k závěru, že lhůta 15 dnů po provedené sklizni (26.8.2020) uplynula marně.
23. Vyloučené je především ústní uplatnění předmětného vyčíslení, neboť dne 4.9.2020 k němu dojít nemohlo (a v jiném termínu není tvrzeno). Vyčíslení coby uplatnění nároku podle hmotného práva musí, aby vyvolalo zamýšlené účinky i případy ústní formy, splňovat alespoň minimální nároky, jež na takové právní jednání klade zákon, tedy musí být především určité a srozumitelné. Jinak řečeno musí být z takového jednání zřejmé, že žalobkyně požaduje po žalovaném za škodu vzniklou na konkrétních půdních blocích na jarním triticales a jarní pšenici konkrétní peněžitá plnění. K takovému právnímu jednání však dne 4.9.2020 nedošlo. Ze svědeckých výpovědí je patrné, že setkání se uskutečnilo, ovšem o škodě fakticky hovořil Ing. Mostecký (nikoli zástupci žalobkyně), který však navíc uváděl částky, jež neodpovídají částkám na fakturách (písemné vyčíslení Ing. Mostecký vyhotovil až 5.9.2020) a také nebylo ani po provedeném dokazování možné rozlišit, zda se mělo jednat o škody pouze na jarních plodinách nebo i ozimých. Lze shrnout že do 10.9.2020 k ústnímu vyčíslení škody nedošlo, přitom právě 10.9. uplynulo 15 dnů od sklizně ukončené dne 26.8.2020.
24. Nehledě na tvrzené nedostatečné ústní vyčíslení provedla žalobkyně vyčíslení také písemně. Žalobkyně doručila žalovanému faktury č. [REDACTED] a č. [REDACTED], které nesou datum vystavení 9.9.2020 a znějí na 298 053 Kč a 139 779 Kč, v součtu na žalovanou částku. Soud správně uzavřel, že byly odeslány 9.9.2020, což je zřejmé z podacího lístku pošty (viz č.l. 63) a doručeny byly 21.9. Jde o závěr, který má oporu v obsahu spisu s tím, že byly součástí dopisu ze dne 8.9.2020, který se týkal škod na kukuřici. Jestliže došlo ke sklizni 26.8.2020, připadl 15. den počítaný od 27.8. na čtvrtek 10.9.2020 a pokud k doručení (převzetí zásilky) došlo 21.9. (respektive v případě fikce

14.9.), došlo k němu po marném uplynutí prekluzivní lhůty. I zde v dalších podrobnostech odvolací soudu odkazuje na dílčí skutková zjištění potažmo shrnující závěry soudu prvního stupně.

25. Z uvedeného je zřejmé, že ob stojí i závěr soudu prvního stupně o pozdním písemném vyčíslení škody žalobkyní.
26. Nakonec považuje odvolací soud za vhodné poukázat na nepřesnosti v odborném vyjádření Ing. Mosteckého ze dne 5.9.2020, který ocenil škodu na jarní triticales (půdní bloky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) částkou 298 053 Kč a na pšenici jarní s podsevem (půdní blok [REDAKCE]) částkou 139 779 Kč. Zde je třeba uvést, že znalec oproti žalobě uvažuje nesprávně u pšenice jarní s výměrou 60,14 ha, ač správně má být 23,45 ha, výměra 60,14 patří triticales. Nesprávně pak vypočítává výši škody, jestliže uvádí za 1 t 3 500 Kč ač má být 3 700 Kč (a obráceně). Dále je nejasné, zda je uplatněn v žalobě správně půdní blok č. [REDAKCE], neboť na č.l. 202 se uvádí, že jde o půdní blok s kukuřicí a obdobně na č.l. 194 verte se podává, že by mělo jít o půdní blok osázený kukuřicí. Z uvedeného je zřejmé, že by i navazující výpočet škody byl chybný a chybné by bylo i vyčíslení peněžitého nároku.
27. Ze všech popsanych důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jak ve věci samé tak v rozhodnutí o nákladech řízení potvrdil postupem podle § 219 o.s.ř.
28. Rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení předznamenává úspěch žalovaného, kterému tyto účelně vynaložené náklady odvolací soud přiznal podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. v plné výši, jak byly účtovány zástupcem žalovaného. Odměna advokáta byla přiznána v rozsahu 2 úkonů právní služby po 10 060 Kč (vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu), 2 náhrad hotových výdajů po 300 Kč, dále bylo přiznáno specifikované cestovné 3 058,42 a náhrada za promeškaný čas ve výši 1 200 Kč (za 12 půlhodin). Součet těchto částek ve výši 24 978,42 představuje po připočtení 21% DPH sumu ve výši 30 223,89 Kč, kterou je z titulu náhrady nákladů odvolacího řízení žalobkyně povinna zaplatit žalovanému k rukám jeho advokáta do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Dovolání je možné podat k Nejvyššímu soudu do 2 měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 240 odst. 1 o. s. ř.).

České Budějovice 18. dubna 2023

Mgr. Miloš Pól v.r.
předseda senátu